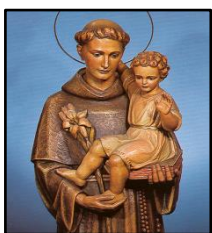

„Lépj érintkezésbe kreatív éneddel!”

PÁDUAI SZENT ANTAL (június 13.)

Páduai Szent Antal 1195-ben született Lisszabonban (Portugália), és 1231-ben halt meg az olaszországi Páduához közeli Arcellában. A nép körében Antal olyan kedvelt, mint szinte semelyik másik szent. Az olaszok egyszerűen csak „Il Santo”-nak hívják, ami annyit jelent: „a Szent”. Sok hívő határtalan bizalommal van feléje. Ha valamit elvesztettek, Szent Antalt kérik, hogy segítsen nekik a keresésben. És sokan azt mesélik, hogy tényleg segített. Sok templomban található persely Szent Antal tiszteletére. Ide azzal a tudattal dobnak be a hívők pénzt, hogy azt a szegényeknek adják. Ünnepe: június 13-án van.

Ki volt ez a szent, aki ennyire bevésődött a nép szívébe? Gottfried Bouillonnak, a Szent Sír első meghódítójának nemzetségéből származik, és 1195-ben Lisszabonban született. 17 évesen belépett az ágostonos kanonokrendbe. Amikor meghallotta, hogy a szaracénok kivégeztek hitük miatt öt ferences szerzetest, hívást érzett, hogy kolduló barátként éljen. 1220-ban azzal a céllal lépett be Coimbrában a ferences kolostorba, hogy Marokkóba megy. Ám alig érkezett meg oda, beteg esett össze, és vissza kellett térnie hazájába. A hajó, amin hazautazott, viharba került, és a szicíliai Messzinába sodródott. Ott meghallotta Ferenc hívását, hogy minden ferences gyülekezzen Assisiben, és ő is elment erre a találkozóra. Assisiben alig figyelt valaki a csendes testvérré, aki elhallgatta nemesi származását. Szónoki tehetsége akkor mutatkozott meg, amikor egy újmiséen a jelenlévő testvérek közül senki sem akart készületlenül prédikációt tartani. Antal olyan lelkesedéssel és tudással beszélt, hogy Ferenc felfigyelt rá, és kinevezte őt a teológia első rektorává a fiatal testvérek számára. Ferenc ezután elküldte őt a városok szoszékeire is, ahová ezrével özönlött a nép, hogy hallgassák őt. Szavai hatalma és megjelenésének szeretetreméltósága volt az, ami az embereket rabul ejtette. Szent Antal körül sok legenda kering. Híres az a legenda, amikor a halaknak prédikált: Antal újra és újra prédikált a katharok ellen, azok ellen a világtagadó radikális szektások ellen, akiknek akkoriban nagy befolyásuk volt az emberekre. Riminiben prédikációt akart nekik tartani. De senki nem jelent meg. Akkor Antal a halakhoz fordult. Erre azok kidugták fejüket a vízből. Ezt – ahogy a legenda mondja – sok katar látta, és megtért. Antalt gyakran ábrázolják karján a gyermek Jézussal. Ez az ábrázolás egy másik legendára nyúlik vissza:

Amikor Antal beteg volt, testvérei kérésére visszavonult a camposampieroi kastélyba. Egy este meglátogatta őt a gróf. Az ajtó félig nyitva állt. Egy fénysugár tündökölt. A gróf félt, hogy tűz üthet ki. Ezért kinyitotta az ajtót, és igézve megállt. A fényben úszó szobában ott térdelt Antal, és karjában tartott egy gyermeket, akiből ragyogó fény áradt. Antal megkérte a grófot, hogy senkinek se meséljen erről. A gróf csak a szent halála után törte meg ígését.

Antal személyében a nagy tudás és a különleges szónoki tehetség szerénységgel és alázattal, szeretetreméltósággal és egyszerűséggel párosult. Ez ragadta meg annak idején az embereket, és még ma is ez vonzza őket. Antal sokak szívét meglágyította, hogy pénzüket a szegényeknek adják. Így tehát ő olyasvalami is, mint a szociális lelkiismeret védőszentje. És hívják akkor is, ha valaki elvesztett valamit, és kétségbeesett keresés ellenére sem találja. Sokan bíznak abban, hogy Antal segít egy ilyen helyzetben. Természetesen adódik a kérdés, hogy ez mágia vagy babona-e, vagy hogy bízhatunk-e ebben. Pszichológiailag szemlélve biztosan segítséget, ha feladjuk a görcsös keresést, és egy lépést visszalépünk – ez történik, amikor az emberek a szenthez fordulnak. Az ima Szent Antalhoz érintkezésbe hozza a könyörgőt saját kreatív énjével. És aztán gyakran eszünkbe jut, hová tettük azt, amit elvesztettünk hittünk. Néhány ilyen „megtalálás-csodát” láthatóan meg tudunk tehát pszichológiailag magyarázni. Ám az ima Szent Antalhoz több mint pszichológia, és nem fejthető meg a tudományban. Valódi titka abban a bizalomban rejlik, hogy Isten nekem is irgalmaz, ha feledékeny voltam, ha valamit elvesztettem. Abban a bizakodásban rejlik, amit Antal tanít: Minden szükségben fordulhatunk Istenhez. Ha Szent Antalra gondolunk, akit Isten oly sok tehetséggel ajándékozott meg, és aki mégis alázatos maradt, az határtalan bizalmat ébreszthet bennünk Isten iránt, aki mindennapjaink apróságai is törődik.

Aki megfigyeli magát, észre fogja venni, milyen gyakran átgondolatlanul éli meg egy napját. Egyáltalán fel sem fogod, mit teszel. Elhagyod a kulcscsomódat vagy a szemüvedet. Mivel nem vagy önmagadnál, nem veszed észre, hogy nemcsak a kulcscsomód veszik el, hanem te magad is. Nem vagy önmagadnál. És semmilyen feszült töprengés nem tud újra visszahozni téged önmagadhoz. Próbáld meg egy imával. Lépj érintkezésbe kreatív közepeddel! Akkor egyszer csak eszedbe jut egy ötlet, hogy hol keresgélhetnél. És ez nem csak az elveszett dolgokra áll. Ez érvényes minden nehéz helyzetre. Távolodj el a problémától! Lépj kapcsolatba saját bensőddel! Itt, legbelül, megtalálod önmagad. Ott egyszerűen kreatív megoldások merülnek fel. Eszedbe jut, hogyan dönthetnél egy átláthatatlan helyzetben, és mit mondhatnál a másinak egy nehéz beszélgetés során. Saját bensődben már készen áll a megoldás.

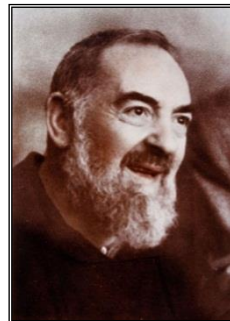
„Mindenható örök Isten, aki néped számára Páduai Szent Antalt kiváló igehirdetővé és gondjaink közt hathatós közbenjáróvá tetted, add, hogy az ő segítségével a krisztusi élet útján járjunk, és minden nehézségünkben érezzük támogatásod. Amen.”

Művészet, kultúra, vallás – Pádua (Olaszország)

Pádua (Padova) a művészetek, a kultúra és a mélyen átértett vallásosság városa. Itt alkotott egykor Giotto és Donatello, s itt prédikált egy 1195-ben Lisszabonban született ferences szerzetes, Szent Antal, aki Páduában halt meg 1231-ben; ettől kezdve a város és a szent neve elválaszthatatlanul összekapcsolódott. Pádua életének központja a Szent Antalnak szentelt, 1231-ben emelt bazilika, melynek bal oldali kereszthajójából nyílik a szent szarkofágjának XVI. században épült kápolnája, itt őrzik Szent Antal földi maradványait. A katolikusok „csodás szentnek” tartják őt, csodatévő képességei miatt, ám érdemei nem csupán természetfeletti eseményekhez kötődnek: jelentős gondolkodó és prédikátor volt, és azok közé tartozott, akik lerakták a ferences teológia alapjait. Szentbeszédeit elegáns középkori latin nyelven írta. Mély értelmű írásai még ma is szerzőjük zsenialitásáról és rendkívüli tudásáról tanúskodnak. Szent Antal tanításainak jelentőségét és értékét azzal ismerték el, hogy 1946-ban egyháztanítónak nyilvánították. Prédikációiban mindig az ima fontosságát hangsúlyozta; az imádságot ember és Isten közötti, szeretetteljes, szelíd beszélgetésnek tartotta, olyan belső élménynek, melynek során a hívő bizalommal telve tárja fel szívét az Úr előtt, s merít az isteni szeretet forrásából. Az ebből a forrásból eredő spirituális tudás minden más megismerési formánál magasabb rendű. A szent azt hirdette, hogy csak az imádkozó lélek képes a spirituális fejlődésre. A neki szentelt páduai bazilika sok hívő számára a legalkalmasabb hely arra, hogy a nagy mester tanításai alapján elinduljon az imádkozás útján, s ily módon próbáljon közelebb jutni Isten kegyelméhez és a bűnbánat szentségéhez.

Szent Antal ideje nagy részét a bűnösök gyóntatásának szentelte, s a bazilika szerzetesei ma is szívesen támogatják a híveket egyfajta útmutatással, amely segíthet, hogy ide tett látogatásuk az imádság és a lelkigyakorlatok révén még nagyobb spirituális élménnyé váljon. A hívek bizalommal telve kérik a szent segítségét, hisznek benne, hogy meghallgatja kéréseiket, és közbenjár értük Istennél. Sokan le is írják fohászukat, és a cédulát ott hagyják Szent Antal sírjánál. A bazilikában a különféle vallási szertartások tagolják a napot, köztük a szentmisék, amelyeket a világ minden tájáról érkező zarándokok számára mondanak. Különösen ünnepélyesek a június 13-án, a szent ünnepén és a február 15-én bemutatott szentmisék. Február 15-én emlékeznek meg Szent Antal ereklyéinek átszállításáról: 1350-ben ezen a napon helyezték el földi maradványait a bazilika Capella dell'Arca del Santo kápolnájában. A mai napig is számos hívő jár a szent nyomdokain. A zarándokút a camposampierói szentélytől indul, érinti Arcellát, ahol a szent meghalt, és a bazilikában ér véget. A kb. 25 km-es út során olyan helyeket látogatnak meg a zarándokok, amelyek a hit, valamint a művészet és a történelem szempontjából egyaránt rendkívüli jelentőségűek.

„Viselj mindent békével!
A megtérés érdekében tégy mindent
az isteni igazságszolgáltatás mérlegére!”

Padre Pio
4/6.

Pio atya és Karol Wojtyła, egy misztikus barátság története... (1.)

Mi történik, amikor két szent életútja találkozik egymással? Milyen hatással vannak egymásra, és az egész emberiség egészére? Ahhoz, hogy a 20. század e két kiemelkedő jelentőségű egyéniségének, e két nagy misztikusnak életébe bepillantassunk és megtalálhassuk a kettejük apostoli működésében fellelhető érintkezési pontokat, ugorjunk vissza közvetlenül a II. világháború utáni időkbe. A pápa ekkor XII. Piusz, aki igen nagyra tartja a San Giovanni Rotondó-i barátot. Pio atya híre és népszerűsége már egész Olaszországban elterjedt, és rengetegen zarándokolnak el a Gargano fennsíkra, hogy a kapucinus kolostorban találkozzanak vele, meggyónjanak nála, vagy szentmiséjét meghallgathassák. Az éppen oda érkezők között találunk egy sovány, kissé beesett arcú fiatal lengyel papot, aki a távoli Krakkó egyházmegyéjéhez tartozik. E látogatás köré már többféle legendát szöttek, és rengetegen rengetegféle dolgot terjesztettek róla. Ez volt ugyanis az egyetlen olyan alkalom, amikor a leendő pápa és a garganói szent találkozott egymással. Olyan találgatások is szárnyra kaptak, melyek szerint Pio atya megjövendölte volna a fiatal papnak pápává választását, sőt még az ellene majdan elkövetett merényletet is. 1981. május 13-án, vagyis a pápa elleni merénylet után ezt a feltételezett próféciait több újság is leközölte, melyek közül egy cikket még a kapucinus szerzetesek hivatalos olaszországi lapja is idézett. Egidio Ricucci kapucinus atya e lapban a következőket írta Pio atya feltételezett próféciait idézve: „Fehér ruhádon vérfoltokat látok.” „Te a vér pápája leszel.” „Pápa leszel, és uralkodásod rövid lesz.” A kapucinus atyák a közreadott elbeszélést más sajtóforrásokra hivatkozva közölték, és még azt is tudni vélték, hogy az érdekelt, vagyis maga Karol atya hogyan reagált a személyével kapcsolatos próféciaikra: „Mivel semmilyen lehetőséget nem látok arra, hogy pápa legyen belőlem, a többivel kapcsolatban is nyugodt lehetek. Rendelkezem ugyanis egyfajta különleges biztosítékkal arra vonatkozóan, hogy semmi súlyos dolog nem történhet velem.” A Karol atya és Pio atya között lezajlott rövid beszélgetésben tehát a kapucinus atya valószínűleg előre látta a jövő eseményeit, egészen pontosan a Szent Péter téren eldőrdült lövéseket. Ez a történet nagyon szép lenne, de sajnos a valóság egészen más... (folytatás következik)